

РЕШЕНИЕ

№ 6677

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11921** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Топ Екуипмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от А. К. – управител, чрез адвокат С. Г. – Д., САК, срещу Решение № ПИ-333/08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена жалба с вх. № 53-06-11433#4/25.10.2024 г. срещу отказ по искане за изменение на разрешението за неотложно плащане на основание чл.229 ДОПК с изх. № 53-06-11433#3/16.10.2024 г. без уважение като неоснователна. Не се претендират разноски.

В жалбата се твърди, че оспореното решение, както и издаденият отказ са незаконосъобразни и немотивиран, като се твърди, че в оспорения отказ не са изложени мотиви, свързани с основанията по чл.229 ал.3 ДОПК, като липсва анализ за необходимостта от плащания и последиците от неизвършване на тези плащания, за които се иска разрешение. В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Не се претендират разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата като неоснователна и недоказана, като моли Решение № ПИ-333 от 08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място] да бъде потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение в случай, че такова се претендира от жалбоподателя. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с извършвана ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221024000265-020-002/24.06.2024 г. и след отправено Искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки на „Топ Екуипмънт“ ЕООД е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0001951/01.07.2024 г. /л.17-18/. С това ПНПОМ на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложена следната обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата от 1 314 453.00 лв. ПНПОМ е връчено на „Топ Екуипмънт“ ЕООД на 05.07.2024 г. /л.25/. До ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД е изпратено Запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 – ал. 7 от ДОПК с изх. № С240022-003-0038587/01.07.2024 г., същото е връчено на банката на 02.07.2024 г. по електронен път /л.19-21/. От страна на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД до ТД на НАП – [населено място], Дирекция „Събиране“ е изпратено писмо с изх. № 3-48345/02.07.2024 г., с което банката е уведомила, че банковите/та сметка/ки на „Топ Екуипмънт“ ЕООД са блокирани и с посочения размер за бъдещи постъпления. Посочено е, че по сметката/сметките няма авоар, както и че има наложени предходни запори /л.22/.

С ПНПОМ с изх. № С240022-023-0001982/04.07.2024 г. за обезпечаване на публично вземане в предпологаем размер на 1 314 453.00 лв. – главница в размер на 1 101 153.00 лв. и лихва за забава в размер на 213 300.00 лв. към 28.06.2024 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложена обезпечителна мярка – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Юробанк България“ АД за сумата от 1 314 453.00 лв. ПНПОМ е връчено на „Топ Екуипмънт“ ЕООД на 05.07.2024 г. /л.23-25/. До ТБ „Юробанк България“ АД е изпратено Запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 – ал. 7 от ДОПК с изх. № С240022-003-0039291/04.07.2024 г., същото е връчено на банката на 02.07.2024 г. по електронен път на 04.07.2024 г. /л.26-28/. От страна на ТБ „Юробанк България“ АД до ТД на НАП – [населено място], Дирекция „Събиране“ е изпратено писмо с изх. № 1114-57396/04.07.2024 г., с което банката е уведомила, че запорът е наложен на 04.07.2024 г., няма наложени предходни запори, няма банков сейф, няма финансови инструменти за съхранение /л.29/.

На 27.09.2024 г. е отправено искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК от дружеството от главен публичен изпълнител М. Г. при ТД на НАП [населено място], с което от страна на същото е поискано да му бъде разрешено неотложно плащане – ДДС по Справка – декларация за м. Август 2024 г. /л.30-33/. По отправено искане е постановен отказ по искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 от ДОПК с изх. № 70-00-1796#1/27.09.2024 г. Отказът е мотивиран със следните доводи: дружеството има новооткрита банкова сметка в ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД на 23.07.2024 г. след издаване на ПНОМ с изх. № С240022-003-0039291/04.07.2024 г. Тази банкова сметка не е

запорирана и дружеството разполага с възможност да погаси задълженията си, за които е поискано издаване на разрешение за неотложни плащания. От страна на дружеството не са представени други годни активи, които да послужат изцяло за обезпечение на предполагаемите задължения, и с които наложените обезпечителни мерки могат да бъдат заменени по реда на чл. 199 от ДОПК. Към датата на подаване на искането от страна на дружеството не е постъпило искане за замяна. Отказът е връчен на дружеството на 27.09.2024 г. /л.34-36/.

С ПНПОМ с изх. № С240022-023-0002774/27.09.2024 г. за обезпечаване на публично вземане в предполагаем размер на 1 314 453.00 лв. – главница в размер на 1 101 153.00 лв. и лихва за забава в размер на 213 300.00 лв. към 28.06.2024 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложена обезпечителна мярка – заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД за сумата от 1 314 453.00 лв. ПНПОМ е връчено на „Топ Екуипмънт“ ЕООД на 16.10.2024 г. /л.37-39/. До ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД е изпратено Запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 – ал. 7 от ДОПК с изх. № С240022-003-0057601/27.09.2024 г., същото е връчено на банката на 27.09.2024 г. по електронен път на 04.07.2024 г. /л.40-42/. От страна на ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД до ТД на НАП – [населено място], Дирекция „Събиране“ е изпратено писмо с изх. № 4485/01.10.2024 г., с което банката е уведомила, че заповедта е наложен и наличностите към датата на налагане на заповедта не обезпечават вземанията; няма наложени предходни заповеди; за обезпечаване на вземанията на банката, произтичащи от Договор за банков кредит № 1421/25.07.2024 г. е сключен Договор за финансово обезпечение с предоставяне на залог по реда на Закона за договорите за финансово обезпечение, с предмет на договора за залог паричните вземания по банкови сметки и обезпечителя - „Топ Екуипмънт“ ЕООД, открити в банката, в размер равен на 100 % от размера на финансовите задължения – главница, лихви, комисионни, такси и други разноски, произтичащи от сключения договор за банков кредит, като финансови задължения към датата на залога са в размер на 1 000 000.00 лв. /л.43-44/.

На 08.10.2024 г. е отправено ново искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК от дружеството от главен публичен изпълнител М. Г. при ТД на НАП [населено място], с което от страна на същото е поискано да му бъде разрешено неотложно плащане – ДДС по Справка – декларация за м. Август 2024 г. по банковата сметка, находяща се в ТБ „Юробанк България“ АД /л.45-65/.

Във връзка с постъпилото искане е издадено разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с изх. № 53-06-11433#1/09.10.2024 г. /л.68-74/. На дружеството са оставени във временно разпореждане за неотложни плащания определена част от постъпилите и постъпващите суми по банковата сметка във връзка с дейността му при условие, че: наличните суми към 08.10.2024 г. по банковата сметка на ТБ „Юробанк България“ АД остават да послужат за обезпечение по ПНОМ от 04.07.2024 г.; постъпващите суми след 09.10.2024 г. в размер на 50 % се оставят за временно разпореждане за неотложни плащания за погасяване на текущи задължения към НАП; постъпващите суми в размер на другите 50 % се оставят в сметките му като обезпечение по ПНОМ от 04.07.2024 г. Разпореждането е със срок на валидност от 09.10.2024 г. до 11.11.2024 г.

На 11.10.2024 г. е депозирано ново Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК от дружеството от главен публичен изпълнител М. Г. при ТД на НАП [населено място], с което от страна на същото е поискано да му бъде разрешено неотложно плащане – ДДС по Справка – декларация за м. Август 2024 г. по банковата сметка, находяща се в ТБ „Юробанк България“ АД /л.75-76/.

На 16.10.2024 г. от страна на публичния изпълнител по депозираното искане е постановен отказ по искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 от ДОПК с изх. № 53-06-11433#3/16.10.2024 г. Отказът е мотивиран с откритата в ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД банкова сметка, по която от откриването и на 23.07.2024 г. до наложения запор на 27.09.2024 г. са постъпвали суми в размер на 2 314 384.50 лв., а към датата на налагане на запора наличността е в размер на 318.13 лв. ДДС за м. Август 2024 г., за което се иска плащане е било със срок на доброволно плащане 16.09.2024 г., т.е дружеството е разполагало със средства и е имало възможността да погаси същите в законоустановения срок за това /л.77-80/

Срещу отказ по искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 от ДОПК с изх. № 53-06-11433#3/16.10.2024 г. от страна на дружеството до Директор на ТД на НАП [населено място] е депозирана жалба с вх. № 53-06-11433/25.10.2024 г. По депозираната жалба е издадено Решение № ПИ-333 от 08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място]. С решението жалбата на дружеството е оставена без уважение като неоснователна, а действията на публичния изпълнител, обективирани в отказ по искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229 от ДОПК с изх. № 53-06-11433#3/16.10.2024 г. са правилни и законосъобразни. Решение № ПИ-333 от 08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място] е връчено на дружеството на 12.11.2024 г. /л.12/.

Въз основа на установените факти, съдът формира следните правни изводи:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] е връчено на жалбоподателя на 12.11.2024 г., видно от приложеното известие за доставяне /л. 12/. Жалбата е подадена на 18.11.2024 г., видно от поставеното пощенско клеймо /л.7/, т.е в законоустановения срок за оспорване на административния акт, лично от жалбоподателя при наличието на правен интерес от оспорване на акта, поради което се явява процесуално допустима.

Оспореното Решение № ПИ-333/08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 266, ал. 1 от ДОПК и в изискуемата писмена форма. Същото е мотивирано, като в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна /л.96/.

Съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението.

В разпоредбата на чл. 229 от ДОПК са визирани предпоставките, при наличието на които публичният изпълнител може да разреши определена част от постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Разрешението се дава при условие,

че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни и сумите са за публични вземания.. С нормата на чл. 229 от ДОПК, законодателят е предоставил възможност на лицето да се разпорежи с част от запорираните средства, за да продължи своята дейност и да реализира приходи, с които да погасява и задълженията си към държавата. Целта на този способ за погасяване на просрочените задължения е контролирането на паричните потоци на длъжниците, продължаване на стопанската им дейност, като едновременно с това се стимулира доброволното изпълнение на задълженията. Разрешението за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК е вид споразумение за разсрочване на дълга и в този смисъл следва да бъде дадено след извършване на проверка с оглед пълнотата на предоставените доказателства и анализ на искането.

Анализът на молбата се състои в извършването на преценка относно необходимостта и спешността на плащанията, които трябва да направи задълженото лице, като сумите, които ще останат на временно разположение на длъжника, според текста на чл. 229, ал. 3 от ДОПК, трябва да се използват във връзка със задължения по договори, свързани с основната му дейност. Разрешение за неотложни плащания се издава само при условие, че забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни и сумите са за публични вземания.

При издаването на административния акт публичният изпълнител действа не в условията на оперативна самостоятелност, а в условията на обвързана компетентност, т. е. ако са налице условията, посочени в закона, публичният изпълнител следва да издаде разрешение за извършване на неотложни плащания. При определянето на сумата, която може да предостави за неотложни плащания, публичният изпълнител вече действа в условията на оперативна самостоятелност. В този случай той е обвързан единствено от разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от ДОПК, съгласно която публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Следователно, при всички случаи на разпореждане на длъжника може да се предостави част от сумата по банковите му сметки и ако има наличности по тях. При извършването на тази преценка публичният изпълнител се ръководи от съотношението между сумите, налични в банковите сметки, и размера на неотложните плащания, които се налага да извърши лицето.

В настоящия случай публичният изпълнител не е издал разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Контролиращият горестоящ административен орган е приел, че обжалваното действие на органа по изпълнение е правилно и законосъобразно, тъй като от страна на дружеството-жалбоподател са представени доказателства, свързани с необходимостта от извършване на разплащания по запорирана банкова сметка, и от които е констатирано, че от страна на длъжника не са изпълнени задълженията му за публични вземания – а именно ДДС

за м. август 2024 г., поради и което е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с изх. № 53-06-11433#1/09.10.2024 г. на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК, с посочено условие публичните задължения да бъдат погасени от постъпващите суми след 09.10.2024 г.

В тази връзка са прави изводите от страна на административния орган, че е правилен частичният отказ за неотложни плащания, тъй като задълженията са могли да бъдат заплатени от банковата сметка на дружеството в ТБ „Българска банка за развитие“ ЕАД, по която от датата на нейното откриване 23.07.2024 г. до датата на налагане на запора – 27.09.2024 г., са постъпили суми в размер на 2 314 384.50 лв. Безспорно е, че към датата налагане на обезпечителната мярка – заповед, наличността по банковата сметка е в размер на 318.13 лв. без ДДС за м. август 2024 г., за което е поискано плащане и със срок за доброволно изпълнение 16.09.2024 г. В тази връзка правилен е извода, че дружеството-жалбоподател към тези дати е разполагало със средствата, респективно с реалната възможност да погаси същите в законоустановения срок, а отделно от това в процесния случай не е налице пълен отказ от страна на публичния изпълнител за погасяване на публичните задължения за ДДС за м. август 2024 г. В този смисъл са изпълнени предпоставките на чл.229 ал.3 т.3 ДОПК, доколкото става въпрос за погасяване на публични задължения, но поради изложените и обсъдени посочените по-горе два аргумента, правилно е издаден отказа, респ. същият е потвърден с оспорваното Решение № ПИ-333 от 08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място].

При така установеното, неоснователни са възраженията жалбата, че в оспорения акт не са изложени мотиви, поради което следва извода, че жалбата се явява неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли, а оспореният административен акт да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Така мотивиран и на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал. 1 във връзка с чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Топ Екуипмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от А. К. – Управител, чрез адвокат С. Г. – Д., САК, срещу Решение № ПИ-333 от 08.11.2024 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена жалба с вх. № 53-06-11433#4/25.10.2024 г. срещу Отказ по искане за изменение на

разрешение за неотложно плащане с изх. № 53-06-11433#3/16.10.2024 г.
ОСЪЖДА „Топ Екуипмънт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД на НАП – С.
юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. (сто лева).
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: